

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prвostepeni, parnični, po sudiji Nenadu Otaševиću , u pravnoj stvari tužioca DJURDJEVAC BOGDANA iz Nikшићa ul. Dragice Pravice br. 4 zastupanog po punomoćniku adv. Branku Simoviću iz Podgorice protiv tuženih i to prвotužene DRŽAVA RCG MUP-a zastupan po VDT Podgorica kojeg je zamjenjivao ODT Podgorica Radonjić Grujo , II- tuženog "JUMEDIA MONT" DOO PODGORICA ul. 13 JUL bb , koga zastupa adv. Asanović Nebojša , III – tuženog NVO « Pobjeda » koju zastupa Kalezić Branka na radu kod tuženog , i IV- tuženog « DALLI PRESS » DOO Podgorica koga zastupa adv. Vujačić Saša iz Podgorice , radi naknade štete V. S 15.000,00 eur , nakon održane glavne rasprave zaključene dana 8.11.006 god. u prisustvu tužioca i njegovog punomoćnika i prisustvu zastupnika I tužene i punom. II , III i IV tuženih , donio je dana 21.02.2007 god.

P R E S U D U

DJELIMIČNO SE usvaja tužbeni zahtjev tužioca pa se obavezuju tuženi da tužiocu solidarno na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede , ugleda i časti isplate iznos od 6.000,00 eur sa propisanom kamatom koja se ima obračunati počev od 21.02.2007 god. do konačne isplate.

OBAVEZUJU SE tuženi da tužiocu na ime troškova postupka isplate iznos od 552,40 eur , sve prednje u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja .

ODBIJA SE kao neosnovan zahtjev tužioca kojim je tražio da se tuženi obavežu da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede , ugleda i časti solidarno isplate preostali traženi iznos od 9.000,00 eur sa kamatom koja bi se obračunala na taj iznos počev od dana presudjenja do konačne isplate.

ODBIJA SE kao neosnovan zahtjev tužioca kojim je tražio da se prвotužena obaveže da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog neosnovanog lišenja slobode i zadržavanja isplati iznos od 200 eur .

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi , podneskom i riječi na raspravi preko punomoćnika u bitnom naveo da su službenici CB Nikšić priveli tužioca u CB dana 18.01.2005 god. kao osumnjičenog da je aktivirao i podmetnuo eksploziv u blizni kuće Delić Branka u ul. Ratka Vujovića u Nikšiću . Istog dana izvršen je pretres stana i drugih prostorija u kojem stanuje tužilac koji je započet u 21,45 časova a završen istog dana u 22,30 časova .

Tom prilikom tužioc je oduzet mobilni telefon , jakna , farmerice , džemper , potkošulja , podpantalone i kartica mobilnog telefona koje stvari su mu vraćene 11.2.2005 god.

Službenici CB Nikšić – neko od inspektora tog Centra je dao informaciju novinarima da je on i njegov brat od strica Djurdjevac Goran bacili eksploziv dana 18.01.05 god. oko 22,30 časova pred kućom Delić Branka iz Nikšića . Dnevna novina « Dan » u srijedu 19.01.05 god. je objavila da je tužilac kojem je izvršen pretres kuće u NIKŠIĆU priveden zbog osnovane sumnje da je počinio kriv. Djelo , te da je pretresom kuće pronadjena automatska i lovačka puška koje su ilegalno držane . U istom listu od 20.01.05 pod naslovom « Kod mombaša pronadjeni eksploziv i puške » objavljeno je da su nadjene puške i eksploziv u kući tužioca i da je za bacanje eksploziva osumnjičen tužilac koji je ranije imao nesporazume sa Delić Brankom . U istom listu dana 22.10.05 god. objavljena je jedna vrsta demanta tužioca u kojem je kazao da nije bacio bombu na kuću Delića i da je u vrijeme eksplozije bio u krevetu . U istom dnevnom listu dana 27.2.05 god. objavljen je tekst pod naslovom « Sve veći broj eksplozija, rezultat društvene krize u CG » sa podnaslovom « Auto u nebo , država u propast » u tom tekstu autor navodi da je bačena manja količina privrednog ekspoloziva ispred kuće Delić Branka za koje djelo su optuženi Djurdjevac Bogdan i njegov brat od strica Djurdjevac Goran protiv kojih je Nikšića policija podnijela krivičnu prijavu . U subotu 23.4.05 god. isti list objavljuje tekst « Nikšički bombaši opet aktivni – ekspolozivom na «Opel » Jovana Djurdjića » .

Tuženi III reda u svojim navinama od 19.01.05 objavljuje tekst u kojem saopštava da je bačena manja količina privrednog eksploziva ispred ograda kuće Delić Branka a da se nezvanično saznaće da je policija privela Djurdjevac Bogdana i Gorana za koje se osnovano sumnja da su bacili eksplozivnu napravu i da je u Bogdanovojo kući

polocija pronašla automatsku i lovčaku pušku u ilegalnom posjedu . Dana 20.01.05 god. isti tuženi objavljuje tekst u kojem navodi da je podnešenja kriv. Prijava protiv Djurdjevac Gorana kod kojeg je nadjen eksploziv u ilegalnom posjedu kao i dvije puške i ponavlja razloge pretresa i osnovanu sumnju da su ekspoloziv aktivirali tužilac i njegov rodjak Goran , prenosi se i tvrdnja sestara tužioca da Bogdan i Goran Djurdjevac to nijesu učinili i da kod njih nije pronadjen eksploziv . U dnevenom listu III tuženog od 20.01.05 god. objavljuje se tekst da su braća Djurdjevac u pritvoru a nakon vještačenja da će biti podnijeta kriv. Prijava o čemu su saznali od izvora u CB te da je u Bogdanovoj kući pronadjen eksploziv i dvije puške bez dozvole .

U predkrivičnom postupku utvrđeno je da tužilac nije bacio eksploziv ispred kuće Delića niti je imao bilo kakve veze sa tim tako da su prema tužiocu objavljene neistine koje je iznio Cb Nikšić a koje su objavljene više puta u sredstvima informisanja . Objavljivanje takvih tekstova izazvalo je prezir tužioca i njegove porodice od strane rodbine i prijatelja što je narušilo njegov lični ugled i izazvalo stalnu uznenirenost , nespavanje i rasijanost . S toga je predložio da sud obaveže tužene da tužiocu solidarno isplate iznos od 15.000 eur , na ime pretrpljenih duševnih bolova , zbog povrede , ugleda i časti .

Kako su službenici CB Nikšić dana 18.01.05 god. opkolili kuću tužioca i istog lišili slobode u 21 čas , odveli ga u CB Nikšić gdje je zadržan do 19.01.05 god. do 3,30 časova bez rješenja o lišenju slobode to je I tužena odgovorna za neosnovano lišenje slobode tužioca i po tom osnovu traži naknadu štete u iznosu od 200 eur , shodno odredbi čl. 558 stav 2 ZKP-a RCG . Pri navedenim zahtjevima ostao je i u završnom izlaganju.

Troškove postupka je tražio , za sastav tužbe i podnesaka , zastupanje na ročištima po At-u , troškove vještačenja i taksu na tužbu i odluku suda .

Provružena u odgovoru na tužbu i riječi na raspravi preko zastupnika je osporavala osnovanost tužbenog zahtjeva ističući da se ne radi o neosnovanom lišenju slobode već o privremenom zadržavanju tužioca koje je izvršeno u skladu s a zakonskim propisima .

U završnom izlaganju je predložio da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan jer ne postoji dovoljno osnova da se utvrdi veza izmedju

eventualno nastale štete tužioca i radnje I - tužene posebno za dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na naknadu štete zbog objavljivanja u sredstvima javnog informisanja .

II tuženi , je u pisanom odgovoru na tužbu , riječi na raspravi preko punomoćnika osporavao osnovanost tužbenog zahtjeva prema II tuženom ističući prije svega prigovor neurednosti tužbe u smislu pravilnog označavanja tuženog II reda . Tekst koji je objavlje u dnevnom listu " Dan " od 19.1.05 god. po nazivom " Eksplozivom na kuću Branka Delića " , sačinjen je na osnovu podataka koje je novinar NIkčević Lidija dobila od službenih lica MUP RCG CB NIkšić i od načelnika CB NIkšić Kopirivica Duška . Službena lica MUP -a su prema tužiocu preduzimala radnje pretresanje stana , lišenja slobode , zadržavanje tužioca i oduzimanje predmeta pa je novinar tuženog samo prenio izjave službenih lica MUP -a što je uradio u potpunosti po pravilima novinarske struke poštujući odredbe zakona o medijima i profesionalne obaveze da objavi informaciju koja je u tom trenutku bila aktuelna . Prigovorio je i da tužbeni zahtjev nije pravilno postavljen .

U završnom izlaganju predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan jer informacija koja je objavljena je data od strane CB NIkšić i zbog nepravilno postavljenog tužbenog zahtjeva jer u konkretnom slučaju ne postoji solidarna odgovornost tuženih jer I tužena ne odgovara za noviske tekstove niti izdavači listovi odgovaraju na neosnovano lišenje slobode tužiocu .

Troškove postupka nije tražio .

III - tuženi je u pisanom odgovoru na tužbu i u riječi na raspravi preko punomoćnika naveo da su tekstovi koji su objavljeni u " Pobjedi " u vezi eksplozije ispred kuće Branka Delića objavljeni na osnovu informacija dobijenih od CB NIkšić a to najbolje potvrđuje činjenica da su iste podatke objavili i tuženi II , i IV reda , pa je tako u tekstovima od 19.01. tuženi objavio da su na osnovu policijskih izvora tužilac i njegov rodjak Goran privredni zbog osnovane sumnje da su bacili eksplozivnu napravu . Iz tužbe proizlazi da je protiv tužioca vodjen predkrivični postupak a tuženi nije tvrdio da je tužilac bacio eksplozivnu napravu . Informaciju na osnovu policijskih izvora objavljen u prvom tekstu da je prilikom pretresa tužiočeve kuće policija pronašla automatsku pušku u ilegalnom posjedu narednog je dana ispravio Cb navodeći da su njegovi službenici podnijeli krivičnu prijavu protiv Gorana Djurdjevca u čijoj kući su prilikom pretresa pronašli automatsku i lovačku pušku kao i veću količinu privrednog

eksploziva u ilegalnom posjedu . U istom tekstu tuženi je napisao da su predhodnu informaciju da je prilikom pretresa oružja pronadjeno u kući Bogdana Djurdjevca dematovale su njegove sestre i svoje tvrdnje podkrijepile policijskim zapisnikom .

U završnom izlaganju predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan ukazujući na nepostojanje solidarne odgovornosti tuženih za propoštavljeni zahtjev.

Troškove postupka nije tražio .

IV - tuženi , u odgovoru na tužbu i riječi na raspravi preko punomoćnika je osporavao osnovanost tužbenog zahtjeva prema njemu , navodeći da tužilac nije objasnio u čemu se sastoji radnja ovog tuženog usled koje je tužilac trpio duševne bolove jer je tuženi naveo izvore iz kojih je došao do saznanja po kojim je objavio novinarski tekst , navodeći da se obim i intezitet te trajanje duševnih bolova utvrđuje vještačenjem .

U završnom izlaganju predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev prema IV tuženom kao neosnovan.

Troškove postupka je tražio za sastav odgovora na tužbu i zastupanje prema At-u .

Medju strankama je nesporno da su tuženi , II , III i IV reda objavili tekstove navedene u referatu tužbe . IZmedju tužioca i tuženih , II , III i iV reda je nesporno da su te infromacije ovi tuženi dobili od CB NIkšić dok je ta činjenica sporna od strane I tužene . Nesporno je da je tužilac od strane CB NIŠIĆ privoden povodom eksplozije ispred kuće Branka Delića i da je izvršen pretres kuće tužioca .

Sporno je postojanje obaveze tuženih da tužiocu naknade traženu štetu kako u dijelu osnova tako i visine .

Sud je u dokaznom postupku pročitao potvrdu izdatu od ovlašćenog službenog lica CB NIKšić od 1.2.05 god. , zapisnik o pretresanju stana i drugih prostorija sačinjen od CB NIkšić br. SL /01 od 18.01.05 god. , tekst objavljen u dnevnom listu "Vijesti " , tekst objavljen u dnevnom listu " Pobjeda" pod naslovom " Ilegalno oružje i ekspoloziv kod Gorana Djurdjevca " tekst objavljen u listu " Pobjeda" , " Detonacija raznijela staklo na kućama " , tekst objavljenom u listu " Dan " pod naslovom " Eksplozivom na " Opel

" Jovana Djurdjića " , tekst objavljen u dnevnom listu " Dan " " Auto u nebo država u propast " , tekst objavljen u listu " Dan " pod naslovom " Za vrijeme eksplozije bio u krevetu " , tekst " Kod bombaša pronađen eksploziv " i tekst " Eksplozivom na kuću Branka Delića " , saslušan tužilac u svojstvu parnične stranke , provedeno vještačenje po vještaku neuropsihijatru u licu vještaka dr. Milić Stanka , saslušan u svojstvu svjedoka Nikčević Lidija , i pročitao obavještenje CB Nikšić br. 22439 od 8.3.06 god.

IZ iskaza svjedoka Nikčević Lidiye novinara lista " Dan " - tuženog proizilazi da je dana 18.01.05 god. ona kao i njene kolege iz dnevnog lista " Pobjeda " i " Vijesti " su dobili informaciju od načelnika Cb Nikšić KOpriovića Duška , da su braća Djuredjevac Bogdan i Goran postavili privredni eksploziv u dvorištu kuće Delić Branka u Nikšiću koju informaciju je list " Dan " objavio sledećeg dana 19.01.05 god. Sledećeg dana je svjedok kao novinar posjetila oštećenog i uzela informaciju od njega koja informacija je objavljen dan kasnije 20.01.05 god. da bi sledećeg dana tužilac došao u redakciju lista i svjedoku dostavio pisani tekst demanta ranijih informacija u vezi ovog dogadjaja i navodno njegovog učešća u tom dogadjaju koji demant je u cijelosti objavljen 22 .01.05 god. Svjedok je dalje izjavio da informaciju koju je dobila 18.01.05 god. je potvrđena i sledećeg dana takodje od načelnika CB Podgorica a informacije je dobila telefonskim putem kako se to i čini u običajeno .

Iz iskaza tužioca saslušanog u svojstvu parnične stranke proizilazi da je tog dana prodavao drva na pijaci koja se nalazi u blizini kuće Branka Delića i po povratku na stan legao je da spava a oko 19 h došla je policija sa dva Landrovera i rekli su mi da moram sa njima da odem , tražeći od njega u CB da tužilac priča i ako nezna o čemu . Kada su mu kazali da je bačena bomba na kuću Delića i nastavili s a pitanjem u njegovom kretanju tog dana na koja je on odgovarao i saopštili mu da treba mu pretresu kuću na Lukovo što su i učinili a ni u stanu ni u kuću nijesu našli ništa osim što su uzeli telefon , pantalone , farmerice i potkošulju koje su mu kasnije vratili . Istog dana su izvršili pretres kuće Djurdjevac Ratka njegovog rođaka u kojoj su našli eksploziv i neke lovačke puške. Sjutradan a i sledećih dana novine su objavile da su puške nadnjene kod tužioca što je demantovao u dnevnim listovima " Dan " i " Pobjeda " , nakon čega je djevni list " Pobjeda " objavila da je oružje nadjeno kod Gorana Djurdjevca a ne kod tužioca . U dnevnom listu " vijesti " nije demantovao ranije objavljeni tekst . U to vrijeme sam živio sa majkom i sestrom , nije imao stalno zaposlenje , nije ranije osudjivan i u mjestu gdje živi važi za mirnog mladića . Naveo je da

su ga u policiji zadržali od 21 h kada je priveden do 2 - 3 sata sledećeg dana . Dalje je naveo da je dnevni list " Dan " autentično objavio demant tužioca . Izjavio je da se nije obraćao za pomoć ljekaru , nakon objavljivanja tekstova u dnevnim listovima , te da ga niko nije maltretirao zbog objavljenih tekstova a isti je bio prisutan prilikom pretresa stana i kuće .

Iz potvrde MUP -a od 11.2.05 god. utvrđeno je da su od tužioca privremeno oduzeti predmeti , mobilni telefon , jakna, farmerice , džemper ,potkošulja , podpantalone i kartica za mobilni telefon ,

Iz zapisnika o pretresanju stana i drugih prostorija sačinjen u CB Nikšić od 18.01.05 god. utvrđeno je da su službenici CB izvršili pretresanje stana Djurdjevac Bogdana u prisustvu da svjedoka koje je započeto u 21 , 45 časova a završeno u 22,30 časova .

Iz obavještenja CB Nikšić br. 22439 od 8.3.06 god. potvrđuju se činjenice da je po nalogu Istražnog sudije Osnovnog suda u Nikšiću a vezano za bacanje eksplozivne naprave na kuću Delić Branka izvršen pretres stana Djurdjevac Bogdana i porodična kuća u kojoj živi njegov otac u kojima nijesu pronađene eksplozivne naprave oružje , orudje ili slično . Istom prilikom u mjesto Lukovo izvršen je pretres kuće Durdjevac Ratkia , strica Djurdjevac Bogdana u kojoj su pronađene puške i privredni eksploziv bez dozvola radi čega je radi istog procesuirana krivična prijava .

Iz tekstova koje su objavili , II , III i IV tuženi potvrđuju se medju strankama nesporne činjenice o vremenu i sadržini objavljenih tekstova .

Vještačenjem po vještaku medicinske struke dr. Milić Stanku (neuropsihijatru) utvrđeno je da je tužilac usled privodenja u Cb Nikšić te zadržavanja u isti i pisanja štampe , doživljavao duševne patnje odnosno emocije koje prate akutni stresni poremećaj i manifestuju se u osjećaju straha , bespomoćnosti , depresije , potištenosti , i nesanice . Tako da se duševne patnje mogu kvalifikovati sa postojanjem u jakom intezitetu u trajanju ne dužim od dvije nedelje dana . U daljem vremenskom periodu došlo je do takozvanog postraumatskog stresnog poremećaja srednjeg inteziteta u trajanju od tri mjeseca nakon čega slabi intezitet postraumatskih smetnji i imaju blagi karakter .Vještak je pojasnio da bi tužilac da nije bilo objavljivanja tekstova u dnevnim listovima samo zbog privodenja na razgovor u CB doživio duševnu patnju u jakom intezitetu koja bi trajala samo na dan privodenja a sadržala bi se

u akutnom stresnom poremećaju ali ne bi imao postraumatski stresni poremećaj .Vještak je dalje pojasnio da je teško izdefencirati uticaj objavljenih tekstova u jednom dnevnom listu u odnosu na takvo djestvo objavljenih tekstova u drugim dnevnim listovima jer , na trajanje i intezitet duševnih bolova utiče broj objavljenih tekstova i da li je tekst demantovan ili nije , pojašnjavajući da osobe mладје životne dobi doživljavaju teže posledice koje se ogledaju u duševnim bolovima jer su u pitanje osobe koje stupaju u život , trebaju se zaposliti , ostvariti bračnu zajednicu .

Sud je cijenio provedene dokaze svaki posebno i sve zajedno shodno odredbi čl. 9 ZPP-a .

Tako , sud je prihvatio kao dokazane činjenice utvrđjene iz potvrde CB NIkšić , zapisnika o pretresanju stana i drugih prostorija , obavještenja CB NIkšić od 8.3.06 god. , jer su ove činjenice medju strankama nesporne .

Sud je takođe prihvatio kao dokazane činjenice o broju i sadržini tekstova koje su II , III i IV tuženi objavili povodom predmetnog dogadjaja jer je sadržina tih tekstova kao takvih javno objavljenih medju strankama nespora .

Sud je prihvatio kao tačan iskaz svjedoka Nikčević Lidiye i to da je ona kao novinar II tuženog dobila informacije od CB NIkšić koje su sadržinski objavljene sledećeg dana u dnevnom listu " Dan " jer je jedino ond službenika MUP -a RCG Cb NIkšić takve informacije mogla dobiti a objavljeni tekstovi se pozivaju na izvore informacija - MUP . POtvrdju tačnosti iskaza svjedoka sadržana je i u činjenici da je ne samo II tuženi već i III i IV tuženi su takođe dana 19.01.05 god. objavili tekstove gotovo iste sadržine što samo dodatno upućuje na zaključak da su informacije dnevnim listovima dostavljene od strane CB NIkšić koji je jedino i mogao raspolagati takvim informacijama u večeri kada je bomba na kuću Delića bačena i izvršeno pretresanje stana tužioca . Nesporno je da su II i III tuženi objavili demant o zahtjevu tužioca dok IV tuženi nije jer tužilac taj demant nije dostavio IV tuženom .

Sud je prihvatio mišljenje vještaka neuropsihijatar, kao uvjerljivo , stručno i obrazloženo dato od strane iskusnog vještaka i Univerzitetskog profesora .

Polazeći od nespornih i u dokaznom postupku utvrđenih činjenica sud je našao da je prвopostavljeni zahtjev tužioca djelimično osnovan, a drugi u cijelosti neosnovan a ovo sa sledećih razloga :

Odredbom čl. 206 stav 1 ZOO-a je propisano da za štetu koju je više lica prouzrokovalo zajedno svi učesnici odgovaraju solidarno , a stavom 3 istog člana je propisana solidarna odgovornost lica koja su štetu prouzrokovala radeći nezavisno jedno od drugog ako se ne mogu utvrditi njihovi udjeli u prouzrokovanoj šteti .

Odredbom čl. 20 stav 1 Zakona o medijima je propisano da osnivač medija je odgovoran za objavljene programske sadržaje , u koliko ovim zakonom nije drugčije određeno . U stavu 2 istog člana je propisano da ako mediji objavi programski sadržaj kojim se narušava zakonom zaštećeni interes lica na koje se informacija odnosi ili kojim se vrijedja čast ili integritet pojedinca ... zainteresovano lice ima pravo na tužbu nadležnom sudu za naknadu štete protiv autora i osnivača medija .

Medju strankama je nesporno a u postupku nesumnjivo utvrđeno da su tuženi II , III i IV reda objavljavali tekstove čiji se sadržaj odnosio na dogadjaj - bacanje eksplozivne naprave ispred kuće Branka Delića u Nikšiću . Medju tužioca i tuženih II , III i IV reda je takođe nesporno da su informacije koje su objavljene u ovim tekstovima tuženi II , III i IV reda dobili od služenika CB Nikšić koju činjenicu je sporila I- tužena a sud je u dokaznom postupku utvrdio da su tuženi II , III i IV reda objavljene informacije dobili od CB Nikšić . Osnovom utvrđjenog činjeničnog stanja a polazeći od citiranih odredbi ZOO-a i Zakona o medijima sud nalazi da postoji solidarna odgovornost tuženih za nastalu štetu tužioca koja se ogleda u pretrpljenim duševnim bolovima zbog povrede , ugleda i časti nastale objavlјivanjem tekstova u dnevnoj štampi . Ovo , jer je štetna posledica nastala vršenjem štetnih radnji svih tuženih koja radnja kao složena se sastoji iz dvije medjusobno uslovljene i povezane radnje i to radnje službenika MUP CB Nikšić koji su novinarima II , III , IV tuženih **dostavili** informacije u vezi predmetnog dogadjaja , a ovi tuženi te informacije **objavili** dnevnoj štampi , čija je sadržina takva da vrijedja čast i ugled tužioca . Znači , radnje tuženih i ako po prirodi stvari su izvršene vremenski odvojeno (dostavljanje informacija a zatim objavlјivanje informacija) su izvršene u istom cilju jer su službenici CB Nikšić medijima dostavili te informacije znajući da će iste biti objavljene , tako da su radnje kako službenika MUP-a - prvtužene tako i radnje II , III i IV tuženih kao dvije medjusobno povezane i uslovljene radnje uzrokovale jedinstvenu štetnu posledicu za tužioca , jer do nastanka štetne posledice ne bi došlo da je izostavljena bilo koja od ove dvije radnje tuženih .Pri ovom se ukazuje da se odgovornost II , III i IV tuženih kao osnivača

medija shdono stavu 2 čl. 20 Zakona o medijima zasniva samo na činjenici objavljivanja programskog sadržaja kojim se vrijedja čast i integritet pojedinca što znači da se kao uslov odgovornosti ne traži da li je objavljeni programski sadržaj tačan ili ne .

Visinu štete sud je utvrdio vještačenjem po vještaku neuropsihijatu pa je polazeći od svih okolnosti datog slučaja a posebno cijeneći intezitet i trajanje duševnih bolova , sadržinu objavljenih tekstova ali i činjenicu da je tužilac u dva medija posao i ti mediji objavili njegov demant kao i lične i porodične prilike u vrijeme objavljivanja tih tekstova , našao da tužiocu na ime pravične novčane naknade za pretrpljene duševne bolove, zbog povrede , ugleda i časti pripada naknada u visini od 6.000 eur dok je za preostali traženi iznos od 9.000 eur zahtjev tužioca odbijen kao neosnovan . Prilikom odmjeravanja visine naknade sud je imao u vidu prirodu štete i značaj povrijedjenog dobra kao i cilj kome služi naknada ove štete a ovo shodno odredbi čl. 200 stav 2 ZOO-a , cijeneći da bi dosudjenje naknade u većem iznosu imalo za posledicu komercijalizaciju štete što bi bilo suprotno svrsi njene naknade .

Na dosudjeni iznos sud je tužiocu dosudio i traženu kamatu shodno odredbi čl. 278 stav 1 ZOO-a koja se ima obračunati počev od 21.2.2007 kao dana donošenja odluke do konačne isplate.

Neosnovan je zahtjev tužioca prema I tuženoj kojim traži naknadu nematerijalne štete zbog pretrpljenih duševnih bolova usled neosnovanog lišenja slobode i zadržavanja u CB Nikšić , dana 18.01.05 god. Ovo , jer kako je to utvrđeno iz zapisnika o pretresanju stana i drugih prostorija sačinjen od CB Nikšić MUP je izvršio pretresanje stana tužioca koje je započeto u 21,45 a završeno u 22,30 h , pretresanje stana je izvršeno shodno odredbi čl. 87 stav 2 ZKP-a a ova radnja je provedena shodno ovlašćenju koje ima policija osnovom čl. 231 stav 1 ZKP-a a u vezi čl. 234 stav 1 ZKP-a , u postupku prikupljanja obavještenja gradjana .Dakle , pretresanjem stana i privremenim oduzimanjem ličnih predmeta od tužioca i zadržavanjem u CB NIKŠIĆ 45 minuta kako to proizilazi iz zapisnika tužilac nije bio lišen slobode tako da ne postoji nijedan osnov za dosudjenje naknade ove štete od strane I -tužene tužiocu jer nijesu ispunjeni nijedan od uslova propisanih odredbom čl. 558 ZKP-a , obzirom da tužilac nije bio u pritvoru , nije se nalazio na izdržavanju kazne lišenja slobode , niti je tužilac bio lišen slobode bez zakonskog osnova ,niti postoji greška i nezakonit rad organa u postupku prikupljanja obavještenja od gradjana . S toga je sud ovaj zahtjev u traženom iznosu od 200 eur odbio kao neosnovan.

Sud je tužiocu kao stranci koja je djelimično uspjela u sporu srazmjerno postignutom uspjehu a shodno odredbi čl. 152 stav 2 ZPP-a dosudio troškove postupka .

Tako je sud prvo utvrdio iznos troškova koji bi tužiocu pripali da je u cijelosti uspio u sporu računajući iznos tih troškova u jednostrukom iznosu obzirom da tužilac prilikom postavljanja zahtjeva za naknadu troškova postupka nije tražio njihov obračun uz uvećanje za po 50% za postojanje više lica na strani tuženih a što je trebao da učini shodno odredbi čl. 161 stav 1 i ZPP-a ,da bi sud te troškove obračunao .

Tako , tužiocu bi da je u cijelosti uspio u sporu a polazeći od vrijednosti spora od 15.000 eur pripali troškovi i to za sastav tužbe 150 eur , za sastav dva obrazložena podneska (12.7 i 7.11.05) iznosi od po 150 eur ili po ovom osnovu iznos od 300 eur , za zastupanje na 4 održana ročišta(4.11.05 , 21.2 , 7.6, i 8.11.06) iznosi od po 150 eur ili po ovom osnovu 600 eur , na ime takse na tužbu stvarno plaćeni iznos od 41,85 eur , na ime takse na odluku 210 eur , i troškovi vještačenja u stvarno plaćenom iznosu od 80 eur što bi ukupno činilo troškove od 1.381,85 eur .

Kako je tužilac uspio u sporu sa 40% uspjeha (6.000 : 15.000 x 100) to je srazmjerno postignutom uspjehu sud tužiocu dosudio troškove postupka u iznosu od 552,40 eur .

Na osnovu navedenog odlučeno je kao u izreci presude .

OSNOVNI SUD U PODGORICI
dana 21.02.2007 god.

SUDIJA

Nenad Otašević s.r

PRAVNA POUKA

Protiv ove presude može se izjaviti
žalba u roku od 15 dana od dana prijema
Višem суду u Podgorici a preko ovog suda.

ZTO BErilaža Irena

